

اگزیستانسیالیسم و اخلاق

ویراست دوم

مری وارنوك

ترجمه مسعود علیا

Warnock, Mary

سرشناسه: وارنوك، مري
عنوان و نام پدیدآور: اگزیستانتیالیسم و اخلاق / مري وارنوك؛ ترجمه مسعود علیا.
وضعیت ویراست: [ویراست ۲].
مشخصات نشر: تهران: فتوس، ۱۳۸۶.
مشخصات ظاهری: ۱۱۹ ص.
شایک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۱۱-۷۴۲-۹.
وضعیت فهرست نویسی: فیبا.
یادداشت: عنوان اصلی: *Existentialist Ethics*, 1967.
یادداشت: نمایه.
یادداشت: کتابنامه: ص. ۱۱۵.
یادداشت: واژه‌نامه.
موضوع: سارتر، زانبل: ۱۹۰۵ - ۱۹۸۱ م - اخلاق.
موضوع: هایدلگر، مارتین: ۱۸۸۹ - ۱۹۷۶ م - اخلاق.
موضوع: کیم برکگور، سورن آپر، ۱۸۱۳ - ۱۸۰۵ م - اخلاق.
شناخته افزوده: علیا، مسعود، ۱۳۰۸ - ، مترجم.
ردیفندی کنگره: ۱۳۸۶ ۲ و ۲۴ مس / ۱۳۴۳۰.
و دینی دیوبیس: ۱۷۱.
شماره کتابشناسی ملی: ۱۱۲۲۵۹۵.

این کتاب ترجمه‌ای است از:

Existentialist Ethics

Mary Warnock

MacMillan, 1970

اتشارات ققنوس

تهران ، خیابان انقلاب ، خیابان شهداي زاندارمري

شماره ۲۱۵ ، تلفن ۰۶۴۰۸۶۴۰

مری وارنوك

اگریستنسیالیسم و اخلاق

ترجمه مسعود علیا

ویراست دوم

چاپ اول

۱۶۵۰ نسخه

۱۳۸۶ زمستان

چاپ شمشاد

حق چاپ محفوظ است

شابک: ۹-۷۴۲-۲۱۱-۹۶۴-۹۷۸

ISBN: 978-964-311-742-9

info@qoqnoos.ir

www.qoqnoos.ir

Printed in Iran

فهرست

پیشگفتار ویراستار انگلیسی	۷
مقدمه	۹
۱. کیبرکگور	۱۵
۲. هایدگر	۲۹
۳. سارتر	۳۹
نتیجه گیری	۱۰۳
یادداشت‌ها	۱۱۳
کتابنامه	۱۱۵
نمایه	۱۱۷

پیشگفتار ویراستار انگلیسی

بررسی های جدید در علم اخلاق^۱ عنوان مجموعه رساله هایی است که به قلم فیلسوفانی از دانشگاه های بریتانیا، ایالات متحده و استرالیا نوشته شده است. این بررسی ها تحلیلی و انتقادی هستند و مجموعه حاضر، هنگامی که تکمیل شود، مهم ترین انواع نظریه های اخلاق را از روزگار یونانیان تا امروز در بر خواهد گرفت.

نویسنده کان اگزیستانسیالیست، که بررسی حاضر درباره آن هاست، همواره آثاری خلق نمی کنند که ساده و به دور از پیچیدگی باشد؛ با این حال، خانم وارنوك، کتاب راهنمایی در باب تفکر آنها فراهم آورده است که به گونه ای تحسین برانگیز، فصیح و خوانانست. او با قلمی حاکی از همدلی درباره کی یرکگور، هایدگر و سارتر می نویسد و یاریمان می کند تا نقشی را که مفاهیم اساسی، نظریه اختیار^۲ و سوبژکتیویته^۳ در فلسفه آنها به عهده داشته اند دریابیم. شیوه سخن گفتن آنها در باب مسائل اخلاقی و نوع نتایجی که به دست می آورند

1. *New Studies in Ethics*

2. freedom

3. subjectivity

[در کتاب حاضر] شرح داده شده است؛ کاستی‌های فلسفه اخلاق اگزیستانسیالیستی نشان داده شده و تلاش شده است مزايا و معایب این رویکرد به علم اخلاق در بحث نقد گذاشته شود.

نویسنده‌گانی که در این کتاب از آن‌ها سخن به میان آمده است تأثیری بسیار گسترده از خود به جا نهاده‌اند. نه تنها اندیشه‌های ایشان در باب سرشت و کنش انسانی، منبع الهام بسیاری از رمان‌نویسان و نمایشنامه‌نویسان مدرن بوده است، بلکه آنان یکی از سرچشمه‌های «اخلاق وضعیتی»^۱ نیز هستند که پاره‌ای از متفکران دینی، هم‌اکنون مبلغ آن‌اند. پژوهش خانم وارنوك، علاوه بر دانشجویان فلسفه اخلاق، برای تمام کسانی که به چنین موضوعاتی علاقه دارند، پیش‌درآمدی مختصر ولی عمیق بر علم اخلاقی اگزیستانسیالیستی فراهم آورده است.

دبليو. دي. هادسون^۲

.

مقدمه

کسی که دست به قلم می‌برد تا در باره اگزیستانسیالیسم بنویسد، چه بسا در آغاز کار باید در پی آن باشد که موضوع بحث را تعریف کند؛ با این حال، ممکن است از این که تعریفی افروزن بر تعاریف دیگر از این اصطلاح خاص به دست می‌دهد احساس شرم‌ساری کند، زیرا کتاب‌های بی‌شماری در باره این موضوع وجود دارد و در این میان، یکی هم پیدا نمی‌شود که سرآغازش تلاش برای به دست دادن تعریفی تازه نباشد. این مسئله قابل فهم است؛ زیرا دشواری‌های جدی بر سر راه دست یافتن به توصیفی رضایت‌بخش از این موضوع وجود دارد. در مجموعه متون فلسفی ای که به شکلی قابل قبول می‌تران آن‌ها را اگزیستانسیالیستی^۱ نامید، گرایش‌های متضاد فراوانی به چشم می‌خورد و تلاش برای به نظم در آوردن آن‌ها ممکن است به چیزی جز شرحی تاریخی از کل گرایش اگزیستانسیالیستی در فلسفه – که با سفراط آغاز می‌شود – نینجامد. از سوی دیگر، اگر کسی

1. existentialist

بکوشد با عطف توجه به بیان رسمی مفهوم بنیادی اگزیستانسیالیسم – یعنی این اعتقاد که وجود مقدم است بر ماهیت – جان کلام این فلسفه را بپرون بکشد، این کار چندان به او یاری نخواهد رساند؛ زیرا خود این اعتقاد به سادگی قابل فهم نیست، و در هر صورت جز در متن نظام کامل فلسفه سارتر، برجستگی و اهمیت ناچیزی دارد. اما سارتر را نمی‌توان یگانه فیلسوف اگزیستانسیالیست دانست، هر چند که نظام مندرجین آن هاست. (من از سارتر متدم می‌نویسم؛ چون، همان طور که خواهیم دید، او دیگر اگزیستانسیالیست نیست).^۱ تعریف‌های کوتاه دیگر نیز به نظر می‌رسد که به همین سرنوشت دچارند؛ یا معنابی ندارند یا تنها به کار بخشی از این گستره می‌آیند. بنابراین، من از جستجو برای تعریف اگزیستانسیالیسم صرف نظر می‌کنم.

با این حال، نباید در مورد پیچیدگی‌های موضوع مورد بحث مبالغه کرد. بدون شک پدیده‌ای به نام فلسفه اگزیستانسیالیستی، و شماری فیلسوف اگزیستانسیالیست وجود دارد، و به اعضای این گروه است که اکنون می‌خواهم پردازم. در صورتی که ناچار باشیم خود را قانع کنیم به کشف چیزی که بیش از نوعی شباهت خانوادگی^۲

۱. کتاب حاضر در زمان حیات سارتر منتشر شد. – م.

۲. شباهت خانوادگی (family resemblance) اصطلاحی است که وینگشتاین، در آثار دوره متأخر خود آن را به کار می‌برد. مثالی ساده، مفهوم شباهت خانوادگی را روش من‌کنده از نظر وینگشتاین، در میان تمام چیزهایی که آن‌ها را بازی می‌نامیم، هیچ گونه خصلت یا ویژگی مشترکی وجود ندارد و آن‌ها صرفاً به واسطه شبکه‌ای از شباهت‌ها نظری شباهت‌هایی که در چهره اعضای یک خانواده می‌بنیم به هم مربوط می‌شوند. مثلاً مسکن است دختری در خانواده‌ای از جهت باجهائی شبیه مادرش باشد و مادر هم از جهت یا جهائی شبیه برادر خود باشد ولی بین دختر و دایی او شباهتی در کار نباشد. – م.

مبان اعضا نیست، می‌توانیم تصور کنیم که اگر موضوع ما تجربه‌گرایی^۱، عقل‌گرایی^۲ یا ایدئالیسم بود، احتمالاً همان شباهت خانوادگی ناگزیر را قانع می‌کرد. به همین ترتیب، به هنگام پرسش در این باره نیز که چه کسانی را باید در گروه یاد شده جای داد دشواری‌هایی پیش می‌آید، اما این دشواری‌ها برای هدفی که در اینجا مورد نظر است اهمیت ندارند؛ چرا که قصد من تلاش برای بیان این مطلب است که دیدگاه عام اگزیستانسیالیسم در زمینه اخلاق از چه قرار است و فیلسوفان اگزیستانسیالیست لزوماً با کدام مفروضات مشترک به طرح نوعی فلسفه اخلاق روی می‌آورند؛ و این کار را می‌توان بدون حل و فصل مسئله مرزهای دقیق خود اگزیستانسیالیسم انجام داد. شماری نویسنده اگزیستانسیالیست برجسته و متفق القول وجود دارند و برای هدفی که در اینجا مورد نظر است، عطف توجه به پاره‌ای از آن‌ها کفايت می‌کند. در واقع، من تنها سه تن از آنان را در نظر می‌گیرم. نخست، به اختصار از کار سورن کی برکگور (۱۸۱۳-۱۸۵۵) سخن به میان خواهم آورد که در واقع، اصطلاح «اگزیستانسیالیسم» بر ساخته اوست و از جهات بسیار، او را به حق، مؤسس این جنبش به شمار می‌آورند. سپس به مارتین هایدگر (۱۸۸۹-۱۹۷۶) به ویژه کتاب هستی و زمان^۳ او می‌پردازم که با عنوان *Being and Time* [به انگلیسی] برگردانده شده است (لندن، ۱۹۶۲). و بالاخره، به تفصیل به کار پیش از جنگ ژان-پل سارتر (۱۹۰۵-۱۹۸۰) و عمدتاً کتاب قطور او هستی و نیستی^۴ توجه

1. empiricism

2. rationalism

3. *Sein und Zeit*4. *L'Être et le Néant*

خواهم کرد که نخستین بار در سال ۱۹۴۳ در پاریس منتشر شد و هیزل بارنز^۱ آن را با نام *Being and Nothingness* به انگلیسی ترجمه کرده است (لندن، ۱۹۵۷).

هشدار کلی تردیگری هم هست که باید آن را گوشزد کرد. در آثار فلسفه‌انی که در اینجا از آن‌ها سخن به میان خواهد آمد، تمایز مشخص یا دقیقی میان علم اخلاق (یا اخلاق‌شناسی) و بخش‌های دیگر فلسفه وجود ندارد. آن‌ها بلاستنا در پی آن بوده‌اند که ما را بر آن دارند که جهان را از دریچه‌ای دیگر ببینیم و اگر در این کار توفیق یابند، بدون تردید، این امر تا اندازه‌ای شبیه رفتار ما و نحوه فهم و درک ما را از رفتار خودمان و دیگران تحت تأثیر قرار خواهد داد؛ همان قدر که در نحوه اندیشیدنمان در باره چیزهای دیگر نیز مؤثر خواهد بود. بنابراین، گاهی می‌توان نظریه اخلاق یا چیزی شبیه به آن را از فلسفه آن‌ها استنتاج کرد؛ چرا که می‌توان گفت، در وجود خود آن‌ها «نگرشی که باید نسبت به کردار انسان اختیار کنید چنین و چنان است.» اما در مجموع، نهایت کاری که می‌شود کرد همین است. همه آنچه من می‌توانم بدان امیدوار باشم این است که در شرح و توصیف ذیل، آن سمع نگرش اخلاقی را که در اگزیستانسیالیسم نهفته است مشخص کنم. با این حال، در همین ابتدا باید به صراحة گفت که آنچه به دست می‌آید عمدتاً در حد یک نظریه یا نظام اخلاقی کامل نیست. نیز این امر که نزد هیچ یک از نویسنده‌گان مورد بحث، فلسفه اخلاق منسجم یا نظام‌مندی^۲ یافت نمی‌شود، صرفاً یک خصلت

اتفاقی در میان آن‌ها نیست. بنا نهادن چنین نظامی شاید ناممکن بوده باشد؛ به این اعتبار که در تضاد با هدف کلی کار آن‌ها بوده است.

همان طور که قبلاً گفتم، سارتر نظام‌مندترین اگزیستانسیالیست است، اما حتی وی نیز هیچ‌گونه نظریه اخلاق به معنای واقعی کلمه ندارد. با این حال، بیش تر رساله حاضر به او اختصاص یافته است، و این شاید نیاز به توضیح داشته باشد. توجیه تخت از این قرار است که سارتر، آشکارا، تأثیرگذارترین فیلسوف زنده‌ای است که تاکنون خواهان آن بوده است که اگزیستانسیالیست خوانده شود. (هابدگر، که من به گونه‌ای بسیار مختصربه او خواهم پرداخت، میل ندارد که به این عنوان توصیف شود. به علاوه، تأثیر او، جز درکشورش، عمده‌تاً از رهگذر نوشه‌های سارتر بوده است). دوم این که در سارتر تلفیقی استثنایی از تأثیرپذیری‌ها جریان دارد، و این استعداد فراوان برای پذیرش اندیشه‌های فیلسوفان دیگر، خود یکی از مشخصات اگزیستانسیالیسم است. هر چیزی به کار اگزیستانسیالیست‌ها می‌آید. ایشان هر چه را که به دستشان بررسد در اختیار می‌گیرند و به قول سارتر، آن را درونی^۱ و به عبارت دیگر، شخصی^۲ می‌سازند. سوم این که سارتر از اگزیستانسیالیسم دست کشیده است، و این امر بی ارتباط با موضوع نیست. زیرا، چنان که امیدوارم نشان دهم، برای او غیرممکن بود که در داخل حدود و ثغور اگزیستانسیالیسم، نظریه اخلاق منسجمی عرضه کند؛ و تا حدی به همین دلیل بود که او سرانجام اگزیستانسیالیسم را به خاطر مارکسیسم رها کرد؛ هر چند

بی‌شک دلایل سیاسی‌تر دیگری هم در کار بود. بنابراین، با سخن گفتن درباره تطور و بالندگی تفکر سارتر، می‌توانیم امید داشته باشیم که فرض‌های مشترک و حدود و شغور محتموم تفکر اگزیستانسیالیستی را تا آن‌جا که به علم اخلاق مربوط می‌شود آشکار کنیم.